

LOČENA SVETOVA

Vsi vedno pravijo, da ni otrok kriv za vso dogajanje. Najlažje je to le reči. Ti se ne bi počutil kakor da je to tvoja krivda, če bi nekdo odšel ne le brez pojasnila, ampak tudi brez slovesa? Predvsem, ker si otrok in nekaterih stvari ne dojemaš kakršne so in dela resnice mogoče niti ne moreš izvedeti. Obstaja pa tvoja resnica. Notranji glas, ki te bodri ali spravlja ob živce, uniči še zadnje upanje in te spravi do tal. Nižje od tega ne gre. No, takrat mislim, da je bilo prvič, ko je moj notranji jaz name začel gledati iz čisto nove plati. Odšel je, ker si bil preveč, da bi zdržal, a hkrati premalo da bi ostal. Ali res nisem vreden niti pojasnila, kaj se dogaja? To je verjetno nekaj, kar bi se vsak spraševal v položaju kot je ta. Počutiš se zelo nevrednega, nepomembnega, neljubljenega,...

Zame ločitev ni bila tista, ki mi je predstavljala največji izziv, saj je ta del najlažje sprejeti. Vse spremembe, ki temu sledijo so tiste, ki tvoje življenje obrnejo na glavo. Nekdo, ki je prej živel s tabo, ga kar naenkrat ni več. Vidiš ga zelo redko, ali pa ga sploh ne videvaš več. Takrat si želiš, da bi vsaj slišal njihov glas in slišal, da te pogrešajo, imajo radi, ... Klicali smo ga, a glasu iz druge strani ni bilo slišati. Slišal si le odmev tega nadležnega zvonjenja v prazno, ki ga vsi dobro poznamo, ko komaj čakamo, da se nekdo na drugi strani telefona oglasi. Mogoče je zaseden praviš sam sebi, a bolj pomembno mlajšemu bratu in sestri, saj moraš bit zanju močan. Na koncu resnično ne veš, kaj ti predstavlja večjo bolečino; tvoje dožemanje vsega ali to, da vidiš ljudi, ki jih imaš najraje biti v isti bedi in bolečini kakršno občutiš tudi ti sam.

A sčasoma sprejmeš, da so stvari kakršne pač so in vidiš, da je lažje živeti, ko se sprijazniš. Življenje ti ponuja mnogo novega, le ti moraš te stvari opaziti in priložnosti kar se da najbolje izkoristiti. Pravijo, da se vse v življenju zgodi z razlogom, čemur najprej nisem verjela. Skozi leta takšnih in drugačnih izkušenj, pa sem opazila, da je to res. Tudi, ko misliš, da ni nič pozitivnega, kar bi lahko našel pri določeni situaciji, te nenazadnje ojača in utrdi kot osebo, kar pa ti lahko pride še kako prav kasneje v življenju. Naučiti se moraš imeti rad samega sebe in priti do resnice, ki govori takole: odnos, ki ga prejemaš od drugega je odsev njihovih težav in negotovosti glede samega sebe.

Napaka, ki sem jo osebno storila je to, da sem se zaprla vase in začela zapirati v sobo. A skozi čas spoznaš, da moraš določene stvari spraviti iz sebe. Že nekaj časa prakticiram druženje z družino in prijatelji. Vsaj enkrat dnevno se odpravim s svojim psom na daljši sprehod, da se naužijem svežega zraka, poklepetam z mamo, se pogovoriva o najinem dnevu, si svetujeva glede težav. Včasih je zelo težko o čem spregovoriti, a enkrat ko ti uspe, vidiš kako te lahko nekaj tako majhnega osvobodi. Se pa tudi zgodi, da ni nekoga, komur bi se lahko zaupali. Tedaj lahko stvari tudi zapišemo. Vzamemo list papirja, beležko ali dnevnik in vanj zapišemo stvari, ki naj težijo in bi jih sicer komu zaupali. Dobiš občutek, da pa te vseeno nekdo posluša, čeprav se zavedaš da tega najbrž ne bo nihče bral. Dobro je tudi, da te stvari obdržimo, da lahko čez čas spet preberemo, primerjamo s tem kar se dogaja v tem trenutku in spremljamo napredek. Več časa kot mine večji je napredek, čeprav mislimo da ga ni.

En nasvet, ki sem ga veliko slišala je bil tudi, da bolje da nekaterih stvari ne vem. Ne le kot otroka, ampak tudi sedaj, ko sem odrasla oseba, me ta stavek včasih precej zmoti. Kako bi lahko bilo dobro, da nečesa ne vem? Pa je res. Skozi leta sem ponekod tudi nehote izvedela za stvari, ki so me še bolj potrle in mi dale misliti. Nasvet, ki bi ga iz tega razvila jaz, pa bi bil, da se je bolje fokusirati nase, na svoj napredek, svoje dobro počutje itd. Le to je način, da človek napreduje in preide iz te šibke miselnosti, kjer si k srcu jemlješ ogromno stvari, ki te prizadenejo.

Za zaključek tega zapisa, te izkušnje in težkih izkušenj na splošno, bi kot najbolj pomembne besede izpostavila ravno sprejetje realnosti in izboljševanje samega sebe, s čimer lahko prideš veliko dlje, kot si pred neko izkušnjo sploh mislil, da zmoreš.